

Isabelle Beernaert - Het gaat om het zien, accepteren en omarmen van onze ware 'GLASHELDERE' gevoelens

Gepubliceerd op dinsdag 01 juli 2014 09:22

Door Diedy van Tol / Foto's Fabrice Hauwel

'Glass' is de naam van de nieuwe theaterproductie waarmee Isabelle Beernaert het (dans)minnend publiek het komend seizoen weer wil verrijken, raken en emotioneren. Vanaf november 2014 is de voorstelling in diverse Nederlandse en Belgische theaters te zien. 'Glass' is alweer de vierde productie van de Vlaamse choreografe en misschien voor een nieuw publiek het prille begin van een nieuwe liefde: dans. Tijd voor een goed gesprek, helder als glas(s)!

Liefde voor dans

Hoe en wanneer haar liefde is ontstaan voor dans weet ze niet. Misschien al tijdens haar moeders zwangerschap? In ieder geval weet Isabelle Beernaert wel dat muziek in haar genen zit! "Want mijn vader is jazzmuzikant (saxofonist en klarinettist). Ik ben ook letterlijk opgegroeid in een muziekwinkel. Mijn vader was een performing artist maar runde ook een winkel vol muziekinstrumenten. Waarschijnlijk zat die liefde voor muziek al in mijn lichaam, waardoor ik muziek ging vertalen in beweging. Mijn twee zussen en ik stonden al op jonge leeftijd ingeschreven op de muziek-, teken-, en dansacademie.: Van jongs af aan hebben we van onze ouders de kans gekregen om onze creativiteit en fantasie te ontwikkelen. We waren ongeveer

drie, vier jaar oud toen we de kans kregen van onze ouders om onze fantasie en creativiteit te ontwikkelen. Ik herinner me nog één van mijn eerste dansjuffen. Ze was van Russische afkomst en we mochten altijd rond, of met een voorwerp en/of thema dansen. We namen van huis uit ooit eens een kadootje mee om daarmee een dans uit te voeren. De herinnering aan dat moment is nog heel sterk, ik moet het daarom wel erg leuk hebben gevonden! Ik was ook nog jong toen ik mijn zussen, neef en nichtjes al optrommelde en bij elke familiereünie een kleine show maakte. Muziek, verkleedkleding, dans, theater, humor, noem het maar op. Ik zou wel een show in elkaar flansen!"

Choreograferen

Choreograferen is voor Beernaert een noodzaak. "Een manier van denken, een manier van schrijven. Via mijn lichaam kan ik verder gaan dan woorden en gedachten. Ik kan vorm geven aan het niet verwoordbare. Creëren gebeurt bij mij heel intuïtief. Het is een niveau van de geest dat voorafgaat aan een onafhankelijkheid. Als ik op het punt sta iets te creëren, bestaat de materie rondom mij niet meer, er is niets tastbaars. Alles wordt voelen, ruiken, horen, trekken, glijden, strelen, duwen, kruipen, lopen, staan, rollen, ademen...Ik ga over in mijn intuïtieve en instinctieve geest. Die is soepel, ontvankelijk, spontaan en in het moment. Die geest is ons primair gevoel. Dansen komt voort uit een soort instinct; als je danst, denk je niet. Ons leven lang leren we onszelf patronen aan, of volgen we patronen, die ons eerder binden dan bevrijden en die ons meer ontwortelen dan aarden. Deze patronen gebruik ik ook in mijn dans. Deze draagt de kracht van 'het zich losmaken', het toont een bepaalde strijd, agressie, een lijdensweg. Als we dansen, keren we meer naar binnen, naar onze echte identiteit, naar de oerinstincten. Als choreograaf graaf ik diep om de cruciale momenten te vinden die het karakter van een leven bepaald hebben, ik zoek naar de verbindende schakels die iemand vrijmaken om met zijn eigen unieke stem (lichaamstaal) te spreken (bewegen).

Aandacht is ook een kenmerk van mijn proces. Door mijn strenge en gedisciplineerde opleiding in klassiek ballet, Graham techniek (Martha Graham), Horton techniek (Lester Horton), Limon techniek (José Limon), heb ik een aandachtige geest ontwikkeld, die alle subtiliteit, flexibiliteit, reikwijdte en kennis heeft om ieder mens en elke situatie aandachtig en adequaat te benaderen. Deze geest hebben we van nature, maar wordt meestal al vroeg begraven onder alles wat ons aangeleerd wordt tijdens de opvoeding. Onze opvoeding haalt ons uit onze natuurlijke, aandachtige manier van in de wereld zijn. Ik heb het geluk gehad in een artistieke familie geboren te zijn en al vanaf de wieg werd ik in muziek ondergedompeld. Zo heb ik mijn nieuwsgierige geest kunnen ontwikkelen en ben dat altijd blijven doen. Mijn interesses zijn, naast dans, zeer breed. Ik studeerde ook muziek en beeldende kunsten. Het vele lezen van boeken en het kijken naar alle soorten films

hebben dan ook hun bijdrage geleverd aan mijn creatieve geest.

Als ik een dans creëer, ben ik gericht op de natuurlijke ritmes van het lichaam en hart. Dat geeft me onmetelijke vermogens en een onbegrensd potentieel van creatieve wijsheid, in samenhang met de muziek. De Amerikaanse dichter Samuel Greenberg verwoordde het als volgt: "Music gives a soul to the universe, wings to the mind, flight to the imagination and life to everything". Dans prikkelt de zintuigen: je oren, je ogen, maar ook je ziel.

Danskunst is een tastbare vorm geven aan het innerlijke. Het zodanig uitbeelden dat we het zien als uitwendig beeld van iets innerlijks is een zeer zeldzaam vermogen. Ik voel me soms een rare vogel, maar ik voel me ook gezegend met het feit dat ik die wereld zo diep en verregaand mag kennen en exploreren. Mijn danstaal heeft zich in de loop der jaren gevormd dankzij het ruime arsenaal aan technieken en/of stijlen dat ik geleerd heb tijdens mijn opleiding en carrière. Uit al deze stijlen en technieken heb ik de essentie gehaald en opengelegd tot een toegankelijke en menselijke lichaamstaal, die erg organisch is geworden. Het is niet zo dat ik geen gebruik maak van de lineaire structuren van de dansbewegingen, maar mijn focus ligt intuïtief op het circulaire van de beweging of overgangen."

'So You Think You Can Dance' en 'The Ultimate Dance Battle'

De choreografe is vooral bekend geworden door de tv-programma's 'So You Think You Can Dance' en 'The Ultimate Dance Battle'. "Het choreograferen voor SYTYCD kwam als een zegen," vertelt Beernaert. "Ik maakte op dat moment een moeilijke periode door. Dankzij het geloof en de ontmoeting in de zomer van 2009 met de eindregisseur van dat programma kon ik een nieuwe weg inslaan. Alle goede en slechte ervaringen en kennis uit mijn leven, zowel privé als op danstechnisch gebied heb ik als een symbiose kunnen samenbrengen op dat punt in SYTYCD. Ik had zoveel te vertellen en was door mijn dansopleiding zowel thuis in de zeer technische kant van de dans, als de meer etnische en urban stijlen die wat dichter bij de mens staan. Ik had in mijn loopbaan gewerkt op hoog professioneel niveau evenals met amateurs in alle leeftijdscategorieën en stijlen. Daarnaast voelde ik me ook thuis in de theater- en tv-wereld. Al deze componenten heb ik instinctief gebruikt tijdens het creëren voor 'So You Think You Can Dance'.

Omdat het steeds hele korte duetten waren van bijna twee minuten voelde ik de behoefte om langer en meer te gaan vertellen en zo ontstond 'Ne Me Quitte Pas', mijn eerste avondvullende dansvoorstelling die ik helemaal zelf produceerde, choreografeerde en scenografeerde. Choreograferen deed ik al op jonge leeftijd. Het was voor mij een manier van bestaan, een noodzaak. Er ging een andere wereld voor mij open door het programma en ik werd erkend voor al het zware werk dat ik van jongs af aan verricht had. Daarna kwam ook

de overwinning van 'The Ultimate Dance Battle', echt een triomf! Ik ben zo ontzettend dankbaar en heb er geen woorden voor. Het publiek omarmde me en dat maakte me zo gelukkig. Mijn doel en kinderdroom nam een definitieve vorm aan. Maar mijn hart lag toch nog steeds bij het theater, waar ik opgroeide. Dankzij de media heb ik jullie, het publiek, kunnen meenemen naar de magische, intieme wereld van het theater. Ik heb een brug kunnen maken tussen het podium van het tv-platform en het theater."

Eurosongfestival 2014

Isabelle Beernaert was dit jaar ook te zien tijdens de voorrondes voor, en het Eurovisiesongfestival zelf, een fantastische ervaring, vertelt ze." Ik had op jongere leeftijd al tijdens grote evenementen gedanst met meer dan 15.000 man publiek, maar wat het zo uniek maakte is dat het in Denemarken voor meer dan 170 miljoen kijkers was. Eigenlijk was het de bedoeling dat ik enkele artiesten in België zou coachen om een act te creëren en te choreograferen. Axel Hirsoux was één van hen en ik werd meteen geraakt door zijn stem. Vanwege die indrukwekkende stem en verschijning stelde ik een sobere act voor. Op dat moment waren er geen dansers en besloot ik de act zelf te performen terwijl Axel zijn nummer zong. Er ontstond een eenheid door de chemie die er was, een magisch moment, ook de producers zagen dit! Axel vertelde mij te willen zien tijdens zijn act en mijn onderbuikgevoel gaf aan die wens in te willigen, ondanks het feit dat ik al jaren niet meer zelf op het toneel gestaan had. Ik moest het doen, het voelde goed! De halve finale en finale in België waren fantastisch. Denemarken was een ander verhaal. Het was zo groots dat je jezelf gemakkelijk kon verliezen. Axel en ik, beide artiesten met een gevoelige aard, hebben ons sterk moeten focussen om puur en echt te blijven. Alles was daar gigantisch, van organisatie tot en met performance. Uniek om eens mee te mogen maken, maar geef mij toch maar liever de intimiteit van het theater (knipoog)."

Glass

De goedlachse Vlaamse produceerde de succesvolle theaterproducties *Ne Me Quitte Pas* (2011), *Et Après* (2012), *C'est la Vie* (2013) en *Red, Yellow & Blue* (2013-2014). Vanaf november 2014 is *Glass* in de theaters te zien. Over het ontstaan van *Glass* vertelt ze:

"*Ne Me Quitte Pas* (2011) ging over het einde van een liefdesverhaal, hierbij zaten we in een soort 'huiskamergevoel'. *Et Après* (2012) stelde de vraag 'en hoe moet het verder?', na het verhaal van *Ne Me Quitte Pas*. Zowel voor het verhaal op het toneel, als voor mijzelf. Vanwege het grote succes en om een eenheid te creëren door herhaling en afsluiting, heb ik de twee verhalen in één avondvullend programma gezet, genaamd: *C'est la Vie* (Zo is het leven)

Zo kon ik het verhaal, uiteindelijk ook een beetje mijn autobiografisch verhaal,

mooi afsluiten en groeien naar een nieuw begin.

En toen kwam het idee voor 'Bloed, zweet en tranen', maar omdat deze naam (o.a. het tv-programma) meer voorkwam in deze periode besloot ik er Red, Yellow & Blue van te maken: het wereldverhaal van verliefd worden, houden van, afbreken, de levenscirkel, op alle niveaus van de mensheid. Die reis werd gemaakt door de kleuren rood, geel en blauw; de drie primaire kleuren die we als pasgeborenen ook het eerst ontdekken en die ons volledige emotionele en waarnemings gevoel weergeeft. Ik liet me voor het lichtontwerp en decor onder andere inspireren door Piet Mondriaan.

En nu Glass: doorzichtig, breekbaar en scherp. Glass gaat over de transparantie van het leven. Hoe breekbaar, afbreekbaar en vergankelijk de mensheid is. Niets is eeuwig of 'sustainable' of wel? Ik ga op zoek naar wat eeuwig is, van belang, wat ons doel is als mens zijnde. Als ik het autobiografisch mag verwoorden: na het beleven van zoveel passie en emotie in mijn leven tot op heden, voelt het alsof alles 'transparant' geworden is. En dan kom ik op een speciaal punt; Wat is de bedoeling van het leven, waarom zijn we hier, moeten we stoppen met voelen en beleven? En dan komen we misschien tot de essentie. De ontmoetingen, de belevingen, het simpele bestaan en het mooie zien in de onvermijdelijke imperfecties van de mens.

Iets willen of verlangen kan veel vormen aannemen. De oorzaak van lijden is begeerte. Al het leed komt voor uit het niet accepteren van de situatie zoals het is. Alles is vergankelijk, je kunt niets vasthouden. Uiteindelijk heb je nergens controle over. Zelfs het leven zelf glijdt door je vingers heen. Zelfs wie je bent, is voor jezelf in feite een mysterie en dat heb je vaak niet in bedwang. Denk maar aan woede, verliefdheid, jaloezie of dagdromen. Allemaal zaken waar je geen absolute controle over hebt. Hoe meer controle je wilt hebben, hoe pijnlijker de confrontaties met de werkelijkheid zullen zijn en hoe groter het lijden is. SO... relax, nothing is in control ;-)). Het gaat om het zien, accepteren en omarmen van onze ware 'GLASHELDERE' gevoelens. Niet bang zijn. Handelen naar onze verlangens. Schaamteloos en zonder schuldgevoelens durven en leren kijken naar ons eigen werkelijkheid .

Workshops en stages

In juni en juli geeft Beernaert een aantal workshops en dansstages. Zij geeft graag les, "Ik heb al sinds zeer jonge leeftijd de behoefte om anderen in beweging te brengen, zowel lichamelijk als mentaal. Ik hou enorm van mensen, observeer graag en ben erg nieuwsgierig. Als ik lesgeef dan deel ik mijn passie en mijn kennis. Ik kijk, voel en luister. Het is fantastisch om iets te zien groeien, bloeien en evolueren. En ik voel nog steeds een grote drang om iedereen daarin te helpen. En dans is het ultieme. Als je danst ben je één met jezelf. Het is de vertaling van je gevoelens en eigen beleving. En als mensen

naar me toekomen tijdens een les, stage of workshop dan ben ik er voor hun en geef ik ze mijn volledige aandacht."

Toekomst...

Hoe ziet de choreografe haar toekomst? "Ik heb waarschijnlijk een bestemming die ik nog niet ken. Maar heb gekozen om me verder te laten verwonderen door het leven. Ik laat me leiden door de wind. Soms is het beangstigend en neem ik de teugels wat meer in handen, maar ik probeer te geloven in het mysterie, dat wat me moet toekomen, me zal toekomen. Ik hoop jullie nog veel te kunnen emotioneren en te verwonderen met mijn passie voor muziek, dans, het leven en mijn passie voor de mens."

Nog meer weten over Isabelle Beernaert? Kijk op www.isabellebeernaert.be

Speeldata en tickets voor de voorstellingen van GLASS in Nederland zijn te vinden op of <http://www.ntk.nl/voorstelling/isabelle-beernaert-glass/>